

Goran Tudor

Planinarsko društvo Kapela

7. svibnja 2006.

PLANINARSKI DOŽIVLJAJ MARIJE BISTRICE

Da budem iskren, kad je nas 50-tak veselih krenulo busom na “planinarski izlet” u Mariju Bisticu, pomislio sam: “Što se tamo ima isplaninariti?” Znamo za lijepe šetnje zagorskim bregima, ali Marija Bistrica... čuvena je po nečem sasvim drugom. Ispalo je neočekivano dobro. Na kraju dana mnogi iz klape bezrezervno su komentirali: “Ovo nam je jedan od najljepših pohoda. Hvala vodiču Markiću i domaćinima staze supružnicima Fulir.

Taj prekrasan svibanjski dan kojeg smo proveli u kružnoj šetnji bregovima naokolo Marije Bistrice ostat će nam dugo u srcu i pamćenju! Mnogošta na toj obilaznici je stvarno posebno i dotad nigdje viđeno (ni napravljeno). Marija Bistrica je u svojoj planinarskoj obilaznici dobila još jednu znamenitost, da ne kažemo atrakciju. Tako “zbigecane” staze nema nigdje u Hrvatskoj i može poslužiti za primjer svim drugim prigradskim planinarskim šetnicama i stazama (počmimo s zagrebačkom stazom koja ide od središnjeg gradskog parka Tuškanca do Puntijarke na vrhu Sljemena).

Planinarska obilaznica “Za dušu i tijele”

Planinarski život Marije Bistrice je vrlo mlad i počinje osnivanjem mjesnog društva “Grohot”, 2002.g. koje broji nekih 60 članova i godišnje realizira dvadesetak “pravih”, većih izleta. Preporod nastaje kad se entuzijasti i vrijedni ljudi okupe oko zajedničkih ciljeva, pa je tako bilo i sa Grohotom. Najvažniji u tome bio je gospodin Mirko Fulir koji uskoro nakon osnivanja pred društvo iznosi ideju o uređenju kružne planinarske staze oko Marije Bistrice. Mirko se zdušno dohvatio posla, veći dio uradio sam, dobio pomoć u novcu i robi od plemenitih ljudi. Izabrao je trasu, označio je, postavio plakate, drvene poučne table, uredio veliko odmorište, izgradio pravi drveni most dužine pet metara... Na stazi duljine cca 15 kilometara uređeno je osam kontrolnih točaka (sa žigom KT 1 do 8). Staza spada u lakše rekreativne i prolazi se za nekih četiri sata. Cijela je trasa obilaznice podijeljena u tri dionice – “šetnice”. Svaka od njih se

Glavna crkva u Mariji Bistrici

Jedan od pogleda na centar Marije Bistrice - s obilaznice

Na startu pohoda - čaj, slanci i riječ dobrodošlice domaćina Mirka Fulira (prvi s desna)

dade zasebno propješačiti jer od kružnice koja teče bregovima i dolinama uvijek se možete spustiti do Marije Bistrice koja vam je ionako veći dio puta stalno na vidiku.

Svaka šetnica je dobila svoj naziv koji upućuje na sadržaj dionice:

- **Crvena šetnica** – “Put patnje i radosti” – prva dionica, u trajanju jedan sat. Početak izleta prolazi uz Kalvariju (to podsjeća na patnju), a dalje većim dijelom ide po brijegima, uz vinograde i klijeti (dakle, to je veselje)
- **Žuta šetnica** – “Steza za špencir – gospon Fulir” – središnja dionica trase, u trajanju sat i 10 minuta. Ovo je dionica za zabavu, a inspiraciju vuče iz poznatog Golikovog filma “Tko pjeva zlo ne misli”. Istog su prezimena (Fulir) - i autor staze, g. Mirko Fulir, i gospodin Fulir, glavni muški lik iz filma (glumi ga šarmer Relja Bašić).
- **Plava šetnica** – “Od prošlosti do sadašnjosti” – treća dionica, u trajanju sat i 20 minuta. Šetnica polazi od dvorca Hellenbach (prošlost!), pa se penje do lovačkog rezervata da bi na koncu šetače dovela do impresivnog gradskog Parka skulptura (kolonija umjetnika ostavlja nove skulpture svake godine, što je dio sadašnjosti).

Obilaznica je dobila ime po Mirkovoj pjesmi “Za dušu i tijele”.

Sva svrha “planinarskog poziva” oslikava u predzadnjoj kitici njegove pjesme (pazite, na čistom je zagorskom):

**I si sme tak srečni
Koj sme delić toga
Te prirode liepe
Stvorene od Boga.**

Obilaznica je puštena u promet 5.8.2005. godine, od kada je njome prošlo 1500 ljudi. Planinari su dosad kupili 280 dnevnika obilaznice u koje utiskuju žigove kontrolnih postaja.

SLIKE SA IZLETA - ZA DUGO PAMĆENJE!

Puno je doživljenog što smo kao lijepe slike trajno spremili u svoje “spomenare”:

- Na startu staze, ispod Kalvarije dočekali su nas “domaćini obilaznice”, gospođa Nada i Mirko Fulir, i ugostili domaćom rakijom, čajem i slancima,

Društvo Kapela na glavnom odmorištu obilaznice - uz žesticu i vino domaćina

koliko tko hoće (mislim na čaj i slance). Šapnuo mi je netko – ovi su morali naći neke zdušne sponzore za čašćenje nas čak 50. Domaćin Mirko o kojem tada još nismo znali ništa održao je mali govor i zašelio dobrodošlicu. Lijepa domaćinska gesta!

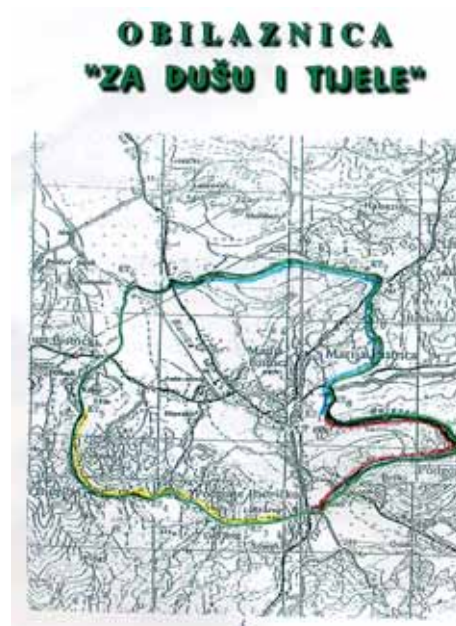
- Duž prvog dijela staze naići ćete na desetke plakata s mislima i porukama o prirodi i suživotu čovjeka sa prirodom. Lijepo je vidjeti!
- Na žutoj šetnici ima 20 drvenih tabli s porukama. Jedna je nosila urezane note i riječi popularne pjesme “Ja ljubim!” Tu smo i zapjevali. Sve to budi u čovjeku želju da jedan s drugim i svi zajedno s prirodom budemo - dobri, plemeniti, odgovorni, bliski, jednostavni.
- Na sredini trase, na brijegu, usred šumarka, uređeno je “komforno” odmorište, s klupama, stolovima, “kabinom” za presvlačenje oznojenih potkošulja i čarapa. I tu smo bili čašćeni pivom, colom, vodom, vinom...
- Duž žute dionice mnoge su zanimljivosti: “dalekozor” koji će vas kad povučete neki okidač politi vodom ili vinom (ovisi što g. Fulir stavi u rezervoar), drvena lovačka kuća izuzetne fasade, Čukmani - napušteno selo sa desetak lijepih drvenih kuća (pomislili smo - trebalo bi ga urediti kao spomenik, eko – selo), klet u kojoj smo skoro pola sata nazdravljali s domaćinom njegovim odličnim vinom (na kraju je svatko zataknuo nekoliko flaša u ruk-sak, da nam ne zafali kad dođemo doma u Zagreb (butelja sivog piniota - 20 kuna).
- Posebna zanimljivost zadnjeg dijela trase jest posjeta jedinstvenom Parku skulptura. Svake godine tu se sastane i radi kolonija umjetnika – ono što naprave ostavljaju gradu na dar. Kipovi su impozatni, posebno “Posljednja večera”, s figurama u ljudskoj veličini.
- Ručak u lijepom gradskom restoranu podno crkve bio je ukusan i poprilično jeftin.

Marija Bistrica – marijansko svetište i središte hodočasničkog turizma u RH

Naselje Bistrica spominje se u dokumentima od 1209.g. Njegova najvažnija godina je, međutim, godina 1684., kad je u mjesnoj crkvi ispod kora otkriven i otkopan kip Majke Božje s Isusom u naručju (kip je davno tu sakriven u strahu od pristiglih osvajača Turaka). Pedesetak godina kasnije, 1731. g., hrvatski biskup Branjug posvećuje novu crkvu Blaženoj djevici Mariji (do

Najveći molitveni prostor na otvorenom u Hrvatskoj - u pozadini Kalvarija

Dio puta vodi i kroz polje

tada posvećena Sv. Petru i Pavlu) i mijenja ime naselju u Marija Bistrica. Od strane crkvenih vlasti Marija Bistrica je 1971. godine proglašena Hrvatskim nacionalnim marijanskim svetištem. Duhovno značenje Svetišta za hrvatski narod je ogromno – tako je na proslavu 1300 godina pokrštenja Hrvata ovdje stiglo 400.000 vjernika.

Monumentalni vjerski kompleks kojeg čini crkva s okolnim pripadajućim zgradama, zauzima cijeli centar mjesta. Ispred nje je lijepi središnji trg. U nizini podno crkve je ogromno okupljalište vjernika na otvorenom, s kojeg se mjesta kreće na serpentine Kalvarije koje vijugaju cijelom stranom povelikog brijega nasuprot središa naselja.

Marija Bistrica ostavlja dojam mirnog, dotjeranog, kulturnog mjesta. Na svakom koraku se vidi da je cijelo mjesto u funkciji svojih mnogobrojnih posjetitelja. Danas ovaj lijepo mjesto svake godine obiđe preko 800.000 ljudi.

Za kraj ove priče: riječi koje su nam same potekle

Hvala gospodinu Mirku Fuliru na svemu što je napravio za trajnu planinarsku dobrobit. Hvala i njegovim planinarima iz društva Grohot, ali i stanovnicima i vlastima Marije Bistrice. Neka to bude veliki primjer neobičnog društvenokorisnog rada koji će se trajno spominjati i druge inspirirati. (nadamo se da je već netko predložio Mirka Fulira za neko od hrvatskih državnih odličja, zaslužio je itekako).

Hvala njemu i njegovoj družici Nadi koji su nas pratili i tako obilno gostili tijekom naše posjete Mariji Bistrici, 5. svibnja 2006.

Važne informacije:

1. Svake prve nedjelje u srpnju društvo Grohot organizira glavni godišnji pohod obilaznici. Uz mnoštvo posjetitelja, veselje je tada još veće. Pridružite se slobodno; zborna mjesto je podno Kalvarije, uz šumu. Vidimo se već – 1.7.2007.
2. Informacije: Turistička zajednica Marija Bistrica 049/468-380 ili Planinarsko društvo Grohot (tajnica Ana 091/8971-071). Najava grupne posjete: gosp. Mirko Fulir, 098/250-513.

Park skulptura nedaleko od centra grada (motiv jaslica)

Izuzetno lijepa klet sa bogato ukrašenim pročeljem (+ autor s družicom)

Jedna od tabli s šaljivim natpisom (središnja dionica - Žuta šetnica)

Jedna od osam kontrolnih točaka na obilaznici

Prva postaja na Kalvariji

Impozantna bukva s tamno crvenim lišćem i grupom planinara na odmoru